

דף לה.

עין משפט ד.

ח"מ סימן י סעיף א

א. צריך הדיין להיות ^א מתון בדין, ולא יפסוק בדין אלא עד שיחמיצנו, וישא ויתן ^ב עד שיהיה ברור לו הדין כשמש, והגס לבו וקופץ ופוסק, הרי זה שוטה וגס רוח.

עין משפט הו.

יו"ד סימן רנו סעיף ב

ב. ד. בתענית מחלקים מזונות לעניים, וכל תענית שאכלו העם ולנו ולא חלקו צדקה לעניים הרי אלו כשופכי דמים ^ע, והוא שאחרו להם הפת והפירות, אבל אחרו להם המעות או החיטים אינם כשופכי דמים.

דף לה:

עין משפט א.

יו"ד סימן שעד סעיף א

א. מצוה להטמאות למת מצוה, אפי' שהוא כהן גדול ונזיר והולך לשחוט פסחו ולמול את בנו ומצא מת מצוה הרי זה מטמא לו ^פ.

ג. טור ממשנה ריש מסכת אבות. וכ"כ הרמב"ם בפ"כ מהלכות סנהדרין הלכה ז'.

ס. למדוהו מסנהדרין ז' ע"ב מדכתיב בית דוד דינו לבקר משפט, וכי בבקר לבד דנין, אלא להיות המשפט ברור כבוקר.

ע. מסנהדרין דף ל"ה ומימרא דר"א אמר רבי יצחק ב"ב ח'. ופי' רש"י שרגילין היו בלילי תענית לעשות צדקה והיו עיני העניים נשואות לכך וכו'. אבל במקום שאין דרך לחלק כן לא נשענו העניים עליהם ואין אלו כשופכי דמים. באר הגולה אות ג'.

פ. מבריתא בברכות ד י"ט ע"ב, ונזיר דף מ"ג ע"ב.